

La direcció del PDECat s'emancipa dels presos i fa evident la divisió interna

La cúpula, per àmplia majoria, rebutja la proposta de Lledoners avalada per Puigdemont i es dona més temps per negociar; els afins a l'expresident es mobilitzen per forçar una consulta interna

David Bonvehí surt de la seu del PDECat. | ACN

El primer que ha fet David Bonvehí, president del PDECat, després de la reunió d'avui de la direcció del partit ha estat demanar cita amb Jordi Sànchez, líder de la Crida, per continuar negociant l'encaix que faci possible la confluència sota el paraigua de Junts per Catalunya (JxCat). Pocs minuts abans, la cúpula del partit havia estat escenari de dues votacions rellevants: la primera ha servit per rebutjar la proposta (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204901/direccio/pdecat/rebutja/proposta/dels/presos/es/nega/dissoldre/partit>) d'encaix enviada pels exconsellers Josep Rull, Jordi Turull, Joaquim Forn i Lluís Puig, avalada per Carles Puigdemont; i la segona, aquesta per unanimitat, ha avalat que Bonvehí i l'equip negociador -Marc Castells, Ferran Bel i Marc Solsona- continuïn els contactes amb Sànchez i la Crida. Lluny de tancar res, però, les dues votacions suposen un punt i seguit en un procés que tensa les costures del PDECat, qui sap si de forma irreversible.

[noticia]204901[/noticia]

Els més crítics -, al mateix temps, els més alineats amb Puigdemont-, per exemple, ja s'estan movent per forçar una consulta interna. Sobre què? Sobre, precisament, la proposta que van

trametre dijous a la tarda els exconsellers, que a la reunió de la direcció només ha rebut quatre vots a favor i, en canvi, ha topat amb 16 dirigents en contra, el 70% dels presents, segons relaten fonts consultades per **NacióDigital**. Els qui hi estaven a favor eren, en essència, Míriam Nogueras -vicepresidenta del PDECat i alineada amb l'exili, a banda de propera a Turull- i noms com Lourdes Ciuró. El debat, sostenen fonts coneixedores de la trobada, s'ha "escalfat" quan els presents han començat a veure que la proposta ja era pràcticament de domini públic.

Què diu, en essència, la via proposada per la presó i l'exili? Que cal posar en marxa una "assemblea constituent" de JxCat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204888/assemblea/constituent/debat/sobre/dissoldre/pdecats/mig/any/aixi/es/proposta/dels/presos?rlc=p1>) amb tots els càrrecs electes destinada a triar una direcció del nou instrument que, al cap de tres mesos com a molt, constitueixi un consell nacional encarregat de triar la metodologia per fer llistes i programes de cara a les catalanes. A banda, el text -tres pàgines, dues de preàmbul i una, l'última, amb sis punts concrets- aposta perquè, un cop "consolidat" el nou espai i passi mig any, es procedeixi a debatre la "conveniència" de dissoldre el PDECat. "Una dissolució en diferit", apunten els contraris a la proposta, que tindrà encara recorregut intern.

El PDECat assegura estar preparat per concórrer a les eleccions, si cal en solitari, però insisteix que no s'aixecarà de la taula de negociació amb la Crida

Això serà així, bàsicament, perquè els crítics sostenen que és el consell nacional -primer- i tota la militància -després- qui ha de validar o no la via que proposen Rull, Turull, Forn i Puig, que aquests dies han mantingut contacte telefònic amb múltiples membres de la cúpula -"un per un", relaten les fonts consultades- i quadres per explicar-los el document. Un cop acabada la direcció i amb el rebuig de la direcció al text validat, els crítics s'han mobilitzat per demanar una consulta. De fet, els exconsellers ja assenyalen en el preàmbul que la comissió delegada -òrgan que lideren ells- nomenada al congrés del PDECat del 2018 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159799/puigdemont/pren/control/pdecats/dissoldre/dins/crida>) és l'encarregada de negociar la creació d'un "nou moviment", i indica que la proposta ha de ser ratificada en "consulta vinculant".

Cap on porta aquesta situació? En el curt termini, cap a un consell nacional -màxim òrgan entre congressos- en el qual s'hi debati l'encaix amb la Crida, per ara encallat. La formació de Jordi Sánchez -designat negociador per part de Puigdemont- sosté que el PDECat vol una coalició i una direcció compartida amb quotes al 50% -extrem que la formació no reconeix en públic-, mentre que els negociadors de Bonvehí lamenten que l'associació de Sánchez vulgui "liquidar" el PDECat amb la seva dissolució. Un escenari que l'oficialisme descarta: "En cap cas ho contemplem", ha dit Solsona (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204321/pdecats/tanca/porta/dissoldre/negociacio/final/amb/crida>). Si la direcció no ha compartit la proposta dels presos és perquè portava "implícita" la desaparició.

Blocs diferenciats

La votació sobre la via dels exconsellers i les reaccions públiques permeten traçar exactament les fronteres entre els bàndols existents al partit. En un sector s'hi troba Bonvehí amb els seus afins -majoritaris a la direcció-, però a l'altre costat hi ha membres del Govern -Miquel Buch, Damià Calvet, Meritxell Budó, que han tancat files després de protagonitzar moviments al llarg de l'última setmana-, quadres alineats amb Rull i Turull -segurament els dos dirigents amb més pes intern

quan es va fer el trànsit de CDC al PDECat, tot i que en aquell moment no estaven aliats- i també Puigdemont, que ha avalat públicament la proposta. En un fil de dos tuits, l'expresident ha aplaudit la fórmula i ha ressaltat que cal "sumar sense exclusions"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/204918/puigdemont/crida/sumar/sense/exclusions/despres/rebuig/pdecat/formula/dels/presos?rlc=p1>) .

Una percepció que també es té a la sala de màquines del partit, però a la inversa: al llarg d'aquests mesos, en privat, s'han sentit "asenyalats" més com un "passiu" que no pas com un actiu. La direcció assegura tenir bona part dels alcaldes rellevants -amb l'excepció d'Anna Erra, de Vic, i Marta Madrenas, de Girona- al seu costat i es veu capacitada per vèncer en un consell nacional, però no ho tindran senzill. Especialment si tot acaba derivant en una consulta interna degut a un escenari de trencadissa en les converses amb Sánchez, que ja ha avisat que tot passa per fundar un partit nou

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/204804/sanchez/avisa/pdecat/reordenacio/nomes/passa/crear/nou/partit>) .

En aquest sentit, i malgrat que el PDECat disposa de JxCat com a marca registrada i també els drets electorals, no és cap secret que els lideratges forts estan més identificats amb la proposta de JxCat. Només cal veure els tuits de suport de Calvet, Buch i Budó -a banda del de Puigdemont- per anticipar què farà cadascú en cas de ruptura interna al PDECat. Bonvehí, segons diverses fonts, ha mantingut contactes fins a principis de mes amb el Partit Nacionalista de Catalunya (PNC) que liderarà Marta Pascal

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/204297/pascal/aspira/liderar/pnc/amb/exdiputat/alex/moga/secretari/organitzacio>) i, si es presenta en solitari, compta amb Marc Castells, alcalde d'Igualada, i la consellera Àngels Chacón com a caps de cartell. Si arriba, esclar, aquest escenari.

Discrepàncies més enllà de la fórmula

El malestar era evident de portes endins amb la proposta dels presos en el sector més oficialista. Fins i tot hi havia membres de la direcció que, al matí, instaven els presos a "triar" entre "el seu partit i Sánchez". El portaveu, en roda de premsa, ha volgut insistir que el PDECat és "peça clau" de JxCat, i fins i tot ha fet al·lusió a una qüestió que molesta especialment els independents: que si la marca es va posar en marxa per a les eleccions del 21-D del 2017 és perquè es va fer una coalició entre el PDECat i Convergència, que en aquell moment ja hibernava i ara va camí de la liquidació

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/203575/cdc/presenta/concurs/creditors/enfila/liquidacio/definitiva>) .

[noticia]204918[/noticia]

Les discrepàncies, en tot cas, van més enllà de l'encaix, i tenen a veure amb qüestions de fons. El programa electoral de cara a les catalanes és la clau de volta del projecte, i el perfil de Sánchez -provinent de l'entorn d'ICV i que es referma com a personalitat d'esquerres- aixeca suspicàcies en sectors del PDECat. "Hem de tenir clar a qui representem i a qui ens adreçem", ressaltava Solsona en la roda de premsa, en la qual també ha volgut deixar clar que no s'aixecaran de la cadira de la negociació. En un procés de converses com aquest, un dels camps de batalla és el del relat, i cap de les dues parts vol aparèixer com a culpable d'haver conduït el diàleg al fracàs.

Això no vol dir, però, que es deixin de fer plans per separat en cas de trencadissa de les negociacions. Solsona, per exemple, ha apuntat que no serien "un bon partit" si no estiguessin preparats per anar a les eleccions en solitari, mentre que sectors de la Crida aposten per concórrer als comicis, si cal, sense drets electorals. Per això és clau saber dues coses: si Puigdemont farà el pas com a candidat d'un front ampli -de Demòcrates a personalitats properes a la CUP

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/204071/front/electoral/planteja/puigdemont/condiciona/recta/final/cap/urnes>) - i si es mantindrà la unitat interna dins del PDECat. Aquest divendres s'ha fet un pas, un més, cap al xoc entre blocs.

